

Alkotmánybíróság

Ügyszám: IV/1076/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1076-2/2022</i>	
Érkezett: 2022 JÚN 27. <i>e-mail</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezei iroda:
Melléklet: <i>8 db</i>	<i>lu'</i>

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.427/2021/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 44.Pf.632.454/2021/8. számú ítélete – beleértve a Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.XXII.23.061/2020/23. számú elsőfokú ítéletét is – elleni alkotmányjogi panaszt – tekintettel az Alkotmánybíróság főttkárának levelére –

k i e g é s z í t e m

az alábbiakkal.

1. A kúriai végzés alaptörvény-ellenességének indokolása.

Az eredeti indítványunkban írtakon túl a következőt adom elő.

A Pp. bizonyos feltételek esetén biztosítja cégünk számára a felülvizsgálatot. A felülvizsgálati eljárás olyan eljárás, mely eredményeként a jogerős ítélet akár teljes terjedelmében megváltoztatásra kerülhet, és ilyen esetben a megváltoztatott döntés fogja megállapítani cégünk jogait és kötelezettségeit.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja cégünk számára a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, amely egyik részjogosítványként tartalmazza a bírósághoz fordulás jogát is. A bírósághoz fordulás joga azt jelenti, hogy a kérelmünkre a bíróság – jelen esetben felülvizsgálati eljárásban a Kúria – érdemben elbírálja a perben megillető jogainkat és kötelezettségeinket, és ez alapján hoz végrehajtható döntést.

A felülvizsgálathoz való jog ugyan nem alapjog, ami azt jelenti, hogy a jogalkotó dönthet úgy, hogy nincs helye felülvizsgálatnak, ám abban az esetben, amikor a jogalkotó úgy döntött, hogy helye van, akkor viszont már a felülvizsgálati eljárásnak is meg kell felelnie a tisztességes eljáráshoz való jog követelményeinek, ami azt jelenti, hogy ilyen esetben a felülvizsgálathoz való jog is alapjogi védelmet élvez.

Az alkotmányjogi kérdés abban fogalmazható meg, hogy jelen esetben a jogalkotó biztosítja-e cégünk számára a felülvizsgálatot.

Ez a kérdés azért alkotmányjogi jellegű, mert abban az esetben, ha biztosítja, úgy a felülvizsgálati eljárásra nézve cégünket megilleti a bírósághoz fordulás joga, ami azt jelenti, hogy a Kúria köteles érdemben dönteni a felülvizsgálati kérelmünkről.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmünkről érdemben nem döntött, és ezzel megsértette a bírósághoz való forduláshoz való jogunkat.

A Kúria a végzésének [17] bekezdésében kifejtette, hogy a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontja szerint engedélyezi, ha a joggyakorlat egységének biztosításának érdekében indokolt. A [18] bekezdésben pedig kifejtette, hogy nem hivatkoztunk olyan döntésekre, mely szerint a bírói gyakorlat nem egységes. Ezzel szemben megneveztünk egy bírói döntést, mely a perben hozott döntéssel ellentétes. Mivel a bírói gyakorlat kizárólag abban az esetben tekinthető egységesnek, ha nincs egymással ellentétes döntés, elegendő egyetlen olyan döntésre hivatkozni, mely a támadott döntéssel ellentétes, hiszen így már van két, egymással ellentétes döntés, és ezzel bizonyított, hogy a joggyakorlat nem egységes.

A Kúria a [21] – [22] bekezdésben is helytelenül érvel, ezt kifejtettem már az eredeti indítványban.

A [23] – [24] bekezdésben is helytelenül érvel a Kúria, ezt is kifejtettem már az eredeti indítványban.

A Pp. 409. § (1), (2) és (3) bekezdésében írt feltételek fennállása esetén a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot. Ezt azt jelenti, hogy amennyiben a feltételek fennállnak, úgy a felülvizsgálat engedélyezése kötelező, ami azt jelenti, hogy cégünket megilleti a felülvizsgálathoz való jog, ami a bírósághoz fordulás jogának egyik esete, és vonatkozik rá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog alapjogi védelme, és az ebből következő követelmények. Amennyiben tehát helyes az a meggyőződésünk, hogy a felülvizsgálat engedélyezésének a Pp. 409. § (2) bekezdésének a) és/vagy b) pontjában, illetve a (3) bekezdésében szereplő feltételek valamelyike teljesül, ez már önmagában megalapozza a felülvizsgálathoz való jogunkat. A feltételek teljesülése esetén a felülvizsgálat megtagadása sérti a kérelmünk érdemi elbírálásához való jogunkat, ami a bírósághoz fordulás jogát, illetve a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunkat is sérti.

Az eredeti indítványunkban megfogalmazottakon kívül ez is sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunkat.

2. A másodfokú ítélet alaptörvény-ellenességének indokolása.

Az eredeti indítványunkban írtakon túl a következőt adom elő.

A pertárgy értékének meghatározására a Pp. 22. § (2) bekezdése mérlegelést meg nem engedő módon, egyértelműen előírja, hogy az igényérvényesítés időpontjára nézve kell meghatározni, a (3) bekezdése pedig a vitatásunk esetén ezt a bíróság kötelezettségévé is teszi.

Nem volt vitás, a Kúria sem vitatta, hogy egészen eddig töretlen bírói gyakorlat alakult ki abban a kérdésben, hogy a pertárgy értékét a per tárgyának a perindításkor fennálló értékében kell meghatározni.

A jogszabály egyértelmű rendelkezésének megfelelően kialakult töretlen bírói gyakorlattal nyilvánvalóan jogellenesen szembehelyezkedő döntés nem jogszabályon alapul, ezért az önkényesnek minősül. Az önkény lehetősége magában foglalja azt az esetet, hogy a bíró úgy döntsön, ahogy csak akar, beleértve azt is, hogy kizárólag olyan szempontot (pl. a saját egyéni érdekeit) vegyen figyelembe, mely nem a jogszabályokon alapul. A bíró köteles a jogszabályokat betartva ítélezni, ezért a jogszabályt egyértelműen figyelmen kívül hagyó döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunkat.

Ismételten hivatkozom arra, hogy a Pp. 237. § (3) bekezdésének a) pontja szerint a bíróság hozzájárul a jogvita kereteinek tisztázásához azzal, hogy a felek tudomására hozza, ha az általuk hivatkozott jogszabályi rendelkezést eltérően értelmezi. Mivel hivatkoztunk a Pp. 22. § (2) bekezdésére azzal összefüggésben, hogy ez megalapozza, hogy miért kell a szerződés szerinti 25 millió forintban megállapítani a pertárgy értékét, és mivel nyilvánvaló, hogy ezt a bíróság – később – másként értelmezte, a bíróság megsértette a Pp. 237. § (3) bekezdésének a) pontját. Ez a rendelkezés jogot biztosított cégünk számára arra, hogy még az ítélet meghozatala előtt megtudjuk, mi a bíróság értelmezése ebben a kérdésben. Ennek azért lett volna különös jelentősége, mert akkor kerültünk volna abba a helyzetbe, hogy még az elsőfokú eljárásban felismerjük, hogy hivatkoznunk szükséges a Pp. 21. § (2) bekezdésének a) pontjára is, mely alapján szintén egyértelmű, hogy a pertárgy értéke nem lehet kevesebb, mint az érvénytelennek tekinteni kért szerződésben kikötött ellenszolgáltatás értéke.

A bíróság nem tisztességes módon folytatta le az eljárást, amikor elmulasztotta a tudomásunkra hozni, hogy az általunk hivatkozott Pp. 22. § (2) bekezdésében levő rendelkezést eltérően értelmezi. A Pp. 237. § (3) bekezdésének a) pontjában levő rendelkezés éppen a bírósági eljárás tisztességes lefolytatását biztosítja, ezáltal hozzájárul ahhoz, hogy a bíróság ne sértse meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogunkat. Mivel a bíróság elmulasztotta ezt a tájékoztatást, megsértette tisztességes eljáráshoz való jogunkat.

3. Egyéb

Az Alkotmánybíróság főtitkárának a hiánypótlásra felhívó levelét 2022.05.27-én vettem át, ezért a benne foglalt 30 napos határidő 2022.06.26-én járna le, de mivel ez nem munkanapra esik, a határidő 2022.06.27-én jár le.

Budapest, 2022.06.27.

Tisztelettel:

